

Anton Fabian

VYDARENÝ ŽIVOT

Zamyslenia
inšpirované
evanjeliom

(III)

Anton Fabian

Vydarený život III.

Zamyslenia
inšpirované evanjeliom

2012

Autor

© Anton Fabian

Nihil obstat

Mons. Prof. ThDr. Gabriel Ragan, PhD.

Imprimatur

Mons. Prof. ThDr. Stanislav Stolárik, PhD., pomocný
biskup

ABÚ Košice Prot. č. 1100/12

Lektorovala

JUDr. Mgr. Mária Sedláková, PhD

Design

Ing. Miriam Bérešová

Ilustrácie

Ludovít Bebjak

Technická spolupráca

Mgr. Denisa Ferková, Ing. Anna Sedláková,
PhDr. Beáta Kubušová, Ing. Peter Čisarík.

Vydal

© Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov 2012

Druhé vydanie 2023

ISBN 978-80-7165-XXX-X

HOMILETICKÝ REGISTER, cyklus C

(obsah na konci knihy)

Advent – Vianoce

Prvá adventná	312
Druhá adventná	201
Tretia adventná	188
Štvrtá adventná	70
Polnočná	29
Narodenie Pána	33
Svätého Štefana	305
Svätej Rodiny	8
Silvester	175
Nový rok	120
Druhá po Narodení	78
Zjavenie Pána	37
Krst Pána	42

Pôstne obdobie

Popolcová streda	184
Prvá pôstna	83
Druhá pôstna	126
Tretia pôstna	240
Štvrtá pôstna	196
Piata pôstna	230
Kvetná nedeľa	180
Zelený štvrtok	12
Veľký Piatok	244

Veľkonočné obdobie

Biela sobota	317
Veľkonočná nedeľa	319
Druhá veľkonočná	205
Tretia veľkonočná	147
Štvrtá veľkonočná	287
Piata veľkonočná	65
Šiesta veľkonočná	15
Nanebovstúpenie	324
Siedma veľkonočná	170
Turíce	88
Trojica	47
Božie Telo	157
Božské Srdce	53

Obdobie cez rok

Druhá nedeľa	155
Tretia nedeľa	74
Štvrtá nedeľa	92
Piata nedeľa	250
Šiesta nedeľa	277
Siedma nedeľa	218
Ôsma nedeľa	258
Deviata nedeľa	111
Desiata nedeľa	336
Jedenásta nedeľa	209
Dvanásta nedeľa	264
Trinásta nedeľa	291
Štrnásť nedeľa	254
Pätnásť nedeľa	19
Šestnásť nedeľa	142
Sedemnásť nedeľa	132
Osemnásť nedeľa	159
Deväť nedeľa	162
Dvadsať nedeľa	301
Dvadsať prvá	268
Dvadsať druhá	283
Dvadsať tretia	98
Dvadsať štvrtá	192
Dvadsať piata	103
Dvadsať šiesta	24
Dvadsať siedma	107
Dvadsať ôsma	115
Dvadsať deviata	137
Tridsať nedeľa	272
Tridsať prvá	214
Tridsať druhá	341
Tridsať tretia	346
Krista Kráľa	235

Slávnosti svätých

Nepoškvrné počatie	225
Zvestovanie Pána	167
Petra a Pavla	59
Cyrila a Metoda	296
Nanebovzatie	350
Sedembolestná	329
Všetkých svätých	332
Spomienka na zosnulých	356

**1 MÓDA V NEBI
- MILUJÚCE SRDCE**

1.1 Čítať postavu muža ženy

*Lk 2, 41-52 Rodičia našli Ježiša medzi učiteľmi
Svätej rodiny C: Keď sme vstali, bolo neskoro*

Vnučka sa pri prezeraní rodinného albumu čudovala, lebo na fotografii bola babka vyššia a dedko mal len meter sedemdesiat. Musel to byť zvláštny pár, pomyslela si. Raz sa spýtala: „Babi, ako si sa mohla zamilovať do človeka, ktorý bol nižší ako ty?“

„Vieš, zlatko“, povedala babka, „padli sme si do oka práve, keď sme sedeli. No a keď sme vstali, už bolo neskoro.“¹

Každé manželstvo má vlastnú históriu, ako si padli do oka: či postojačky, posediačky, pri tanci, na prechádzke... Neskôr príde poznanie, že ten druhý je aj sebecký, mrzutý, pyšný, tvrdohlavý. Ale ak existuje láska, ľudia si dokážu byť verní a tvoria harmonické manželstvo. Preto je pekná veta: keď sme vstali, bolo neskoro.

Tieto slová sa dajú použiť aj nábožensky. Boh môže nad každým povedať: Ty moje ľudské dieťa, padol si mi do oka skôr, ako si sa narodil. Ja som si ťa zamiloval ešte skôr, než si prišiel na svet. Hoci si neskôr bol aj pyšný, sebecký, robil si chyby, už som si ťa zamiloval...“ (porov. Jer 1, 5). Pre celé ľudstvo platí Boží postoj: „Padli ste mi do oka skôr, než vznikol svet. Hoci neskôr prišli vojny, terorizmus, choroby, nezamestnanosť a bieda, pre mňa, Boha, už to nie je prekážkou, lebo som si vás zamiloval...“

---

¹ ELWOOD, R. W.: Třebaže jsem. In: *Reader's Digest. Výber*, november 2003, s. 108.

Existuje úzky vzťah medzi rodinným životom, manželstvom a sviatkami Vianoc. Na Vianoce oslavujeme skutočnosť, že Boh, Ježiš Kristus sa stal človekom, Slovo sa stalo telom (Jn 1, 14). To znamená, že chce z nás urobiť svoje telo, chce nás vtiahnuť do živej telesnej jednoty, podobne, ako sa podľa Biblie stávajú jedným telom muž a žena pri uzatváraní manželstva (porov. Gn 2, 24). Ak sa manželstvu darí, dvaja, akoby sa zliali do jednoty a tvoria rodinu. Podobne Boh sa rozhodol zlievať sa s človekom tým, že v Betleheme prijal na seba ľudskú prirodzenosť.

V kresťanskom chápaní je manželstvo sviatosťou, znakom Božej lásky k človeku, nielen obyčajnou zmluvou a dohodou dvoch ľudí o spoločnom bývaní. To znamená, že veriaci muž tak vie „prečítať“ postavu ženy od hlavy po päty, s jej bio, psycho, socio, spirituálnymi potrebami, že v nej vidí Boží dar pre seba. A veriaci žena tak vie prečítať postavu muža, že v ňom vidí Boží dar pre seba. Ako mal Boh dať najavo žene, že ju miluje? Tak, že vymyslel pre ňu postavu muža. Ako mal dať Boh najavo mužovi že ho miluje? Tak, že pre neho vymyslel ženu. Preto sú dvaja sacramentom, sviatosťou, posvätným znakom lásky Boha k človeku.

Manželstvo uzavreté pred starostom obce nie je sviatosťou. Spôsob, akým tam muž „číta“ ženu je iný: mám ťa rád dovtedy, kým mi to vyhovuje. Tak isto číta žena muža: keď si nebudeme rozumieť, rozvedieme sa. V takom prípade ona nie je znakom Božej lásky k nemu, je iba objektom jeho záujmu. Sympatia a príťažlivosť dávajú základ vzťahu, ktorý je prirodzený, ale nie sviatostný.

Manželstvo uzavreté v kostole nás vťahuje do jednoty s Bohom. Sobášne „áno“ vyjadrené pri oltári znamená: som s tebou v dobrom i v zlom, v zdraví i v chorobe,

v šťastí i nešťastí, neopustím Ťa, sľubujem ti vernosť, úctu a lásku. To isté urobil Boh v Betleheme narodením Ježiša: som pri tebe, človek, som pre teba, mám pre teba perspektívu. Vianocami Boh hovorí svoje áno mne, pri-takáva môjmu životu. Dáva mi istotu: neopustím Ťa, bu-dem ti posilou. Toto Božie „áno“ sa premieta do všetkých posvätných znakov Cirkvi: krstu, birmovania, eucha-ristie, zmierenia, pomazania, kňazstva i manželstva.

Vianoce nie sú len romantické: o malom dieťati, spa-nilej matke, peknom speve, teplej izbičke, darčekom. Sú aj o ťažkostiach: hľadanie nocľahu, bezdomovstvo Márie a Jozefa, útek do Egypta, vraždy detí, strach a bezmocnosť. Ani v manželstve nie je vždy všetko ru-žové, sú aj chvíle obetavosti, znášania druhého, finanč-né ťažkosti. Do všetkých týchto paradoxov, Boh hovorí: Neboj sa človek, som s tebou, je tu moje áno tvojmu životu.

Výstižne napísal Alain: „Vybral som si: mojím cie-ľom nie je hľadať to, čo by sa mne páčilo, ale páčiť sa tomu, koho som si vybral.“² Pri uzatváraní manželstva si každý zvolil. Úlohou človeka je naplniť toto zamera-nie k druhému, byť v službe, byť darom a nebyť sústre-dený len sám na seba. Lebo zo seba by človek mohol byť len unudený, otrávený a smutný.

Rozpráva Larry James, ktorého matka bola už na penzii, trpiaca na Alzheimerovu chorobu. Neskôr ochorel aj otec. Syn rozpráva o rodičoch, že keď kráčali po chodbe, alebo išli k lekárovi, alebo k priateľom, po-zerali na nich iní ako na sivovlasých milencov – ruka v ruke sa niekde ponáhľali. Hoci už boli starí, mnohí ich nazývali romantickým párom.

---

² ČERVENĚ, J.(editor): *7777 myšlienok pre náročných*. 1998, s. 220.

Syn spomína na list matke, v ktorom sa jej ospravedlnil za tvrdohlavosť v detstve, a v ktorom napísal, že je úžasnou mamou, a je pyšný na to, že je jej syn. Vzťah medzi otcom a matkou vplýval na deti. Tak, ako mama prejavovala nekonečnú lásku otcovi, celej rodine a mnohým priateľom, tak jej láska ovplyvnila aj Jamesov život. Keď choroba pokročila, nevedela už komunikovať, zabúdala, vlastného syna sa pýtala na meno. Raz sa stalo, že mala jasnú chvíľku, syn sedel pri nej a držal ju za ruku.

Píše: „Asi po desiatich minútach som zrazu pocítil jemné stisnutie, potom druhé a tretie. Boli krátke, okamžité. Vedel som, čo mi chce povedať, hoci mi nepovedala ani slovo. Pred päťdesiatimi rokmi, keď otec a mama chodili spolu ako priatelia, keď sa spolu stretávali, mama si vymyslela tento špeciálny spôsob, ako otcovi povedať tri slová: veľmi ťa ľúbim. Povedala ich tak, že mu trikrát stisla ruku, napr. keď sedeli v kostole. Otec jej odpovedal tak, že dvakrát jej nežne stisol ruku, čo znamenalo: Aj ja.“

Syn píše: „Keď som sedel pri chorej mame, nežne som jej dvakrát stisol ruku. Obrátila hlavu, usmiala sa na mňa tak láskavo, že na to nikdy nezabudnem. Celá tvár jej žiarila láskou. Nemohli sme si v ten deň veľa povedať, ale stisk rúk si navždy uchovám.“³

Keď vieme podať ruku, vyjadriť: mám ťa rád, vážim si ťa, stojím pri tebe, chcem ti byť oporou – vždy vtedy rozvíjame posolstvo Vianoc. Do sveta je skrze nás znovu vtelená láska. Nebolo by vhodné obnoviť si manželský sľub a ďakovať Bohu za to, že nie sme sami?

---

³ Porov. JAMES, L.: Jahodové mlieko a tri stisnutia, prosím! In: CANFIELD, J. – HANSEN, M.V.: *Slepačia polievka pre dušu 2*. Bratislava : Sofa 1996, s. 39.